

M. 15303: 1-21.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

Skåne
Albo h.d.
Björösarp sn
uppt. år 1959-60

Uppt. av
smidesmästare Hilmer An-
derson, Björösarp
född år 1894 i Ö. Käratorp

Smiden. s. 1-21. LUF 111

M. 15303:1.

Landskap: Gene Berättare: Andersson Hilmer Julius
 Härad: Alba Berättarens yrke: Smide, Honslageri & Reparer
 Socken: Brisings Berättarens adress: Brisings
 Uppteckningsår: 1959 Född år 1894 i B. Hårstorp
 Upptecknare: Smidemästare Hilmer Andersson

I

Leg III

I min närvarande verkstad förekommer alla slags arbete som är utfordrigt i en landsortshög såsom olika slags smide även konstsmide, och ganska mycket byggmedsmide vidare tillverkas jordbruksredskap och olika typer av fordon, vidare förekommer besiktningsservice, målning och polierarbete samt reparationsarbete av alla slag, samt verkstad, numera i liten omfattning.

Min verksamhet har pågått den 14 febr. 1930.
 Det har varit många företrädare i byn och alla har varit egna företagare förutom en som utade Fridman som var gårdsmid till landsvärdshuset Wernsholm i Brisings gårdens område hade rätt till utföra arbeten även till andra i den min verksamhet med värdet

De nämna på smider som jag var rika på från äldsta
tid var Per "mud" efternamnet är en mig okänt, talade
med honom en gång då var han över 90 år, han
sade även att till lantbruk har ett visst smide
en honom som var väl utfärdad.

Vid samma tid verkade en annan smid som
ambulerade vid de större lantbruk som kunde
gilla en primitiv smedja, två stora vattenkvarnar
fanns då i arken o där hade denne Grönlund ett
smida arbete, Grönlund levde i så länge som Per.

Efter det Per blev gammal o bröt honom det en
lilla byn som hette Bergström om denne är
sagen att han hade för många järn ildarna så
han kom i smid så mycket arbete, han hade
även en engelska, han kom dock med att bli
sina bergvären, det blev några år sedan på smid
så kom den förut ambulade Fridman, i tiller denne
stannade länge på platsen, efter honom kom det

blad II M. 15303: 3.

Landskap: Skåne Berättare: Hilmer Andersson

Härad: Albo Berättarens yrke: smidesmästare

Socken: Brösarp Berättarens adress: Brösarp

Uppteckningsår: 1959 Född år 1894 i Ö.Kärrstorp

Upptecknare: berättaren

II

en som kalle Herlison en duglig yrkesman enligt den tiden, träkigheten i familjen gjorde att han inte fann tillväg för att bli enbart räddare efter fyra år till en som betalde Wils Andersson denne var kändig från andra fängelse något arginell, verkade när i sig så arbetade upp räddare gamla bara och så kom jag. 1923 brände den gamla verkstaden över till grunden, samma år byggdes den nya verkstaden upp och utrustades, anskaffades flökt, fjäderkammare, barr och skivmaskin och när den mekaniska utrustningen utökats under för under ^{bl. o. gemensamt i dubbla seten} man och skär har sedan anskaffats förutom alla närliggande handverktyg även gängmaskin finns, en sak har gällt tillbaka, det finns numera endast en härd. Jag kan nog säga att driftanläggningen skedde till mest överstatat i början på fyrtio talet.

Ifyll ovanstående uppgifter! Skriv uppteckningen endast på den linjerade sidan

(1959)

J är bygges till verkstaden så att utrymmet som
 var i loft ^{var} och med tillbyggnaden blir
 det ett hundra sekter rum.

Några generationer sen jag inte puka på min på
 min moders släkt har det varit många under
 dock ingen som egen jästägare, på min faders sida
 har det varit hantverkare och andra slag, jag
 har själv tre pipor som turt ut yrket och
 är skilda som skickliga under och reparatörer.
 Att jag valde smidesyrket berodde nog på att jag
 sedan som liten ville arbeta med häromare och
 skumyrket vidare tyckte jag inte om att vara
 generellt på ryggen och så ville jag inte vara
 för mycket inblandad om a ord jag älskar naturen
 jag började som fjortioåring år 1909 och liksom jag
 tre och ett hänt år

II

Vid den tid, eller före jag började var utrustningen med

Landskap: Skåne Berättare: Hilmer Andersson
 Härad: Albo Berättarens yrke: smidesmästare
 Socken: Brösaröp Berättarens adress: Brösarp
 Uppteckningsår: 1959 Född år 1894 i Ö.Kärrstorp

Upptecknare: berättaren

verkligt mycket dillig mestan allt skulle gåes för bond, särskilt
 kommer jag ihåg överflödet med att göra bara beren, det som en
 karrmaskin att dra för bond men alla karr skulle smidas, brändas o
 slipas o det fisk jag göra sedan efter en månads lera, gånghylliggen
 var det likadant med o tid tag det och stila fisk om en stund
 om man skulle kunna med något, om det är nästare var det
 vid denna tid karrarna smide en rim o bredt i de medlar som hade
 nag med ertite men det var långt ifrån alla, 2 o m. placketter om
 de i smedjerna vid denna tid, ett arbete som jag tyckte var int var
 då det skulle bara karrspinnar till gårderna i Arundala det var
 några som ville ha gasfeln 9 tum breda, det var att slå på höl
 karrarna så ägaren väl på att brilla av, så skulle man dra
 kyllen då man nitade sig o även slå på fiskbiten till mätte.
 alla gasellen hade o mest stälade, ja läraren gick med fart o
 allt skulle man försöka sig på o det gick om en knäppigt i karr.
 Den den karrerna jag alltid varit så tyckte jag att mestadels gick till
 o i slutet på året skulle jag ensam om första året

ACC. N:R M. 15303:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jag började som 14 åring o det blev fort givet att
berika av de släta hästarna, dra kölen o släppa
så gott jag kunde de första dagarna, jag började snart
mitt i tillämpningen o vid den tiden slöt hästarna
skar, det var hästar som gick ända till fem mil om dagen
och några nästan med tungt last, för att y nämna
alla skar som kommit av i tiden vid prövningarna.
Jag fick följande priser i två första åren, sällia
för andra och utbändningslösen det tredje året,
sedan blev det fyra kr. i veckan att börja med
och hade jag sex kr. i veckan ^{alla timar + kost o lag} sommaren det fjärde året,
någon konstigt förs y uten gilla den naturliga
konstruktionen. Det var y tab om att göra kvaliteten vid
den tiden på landskyddet, det var att så fort som möjligt
komma in vid konstlagerskolan för att bli rekryterad som
komputer, jag lyckades komma dit redan 1914 på hästen,
gick ut med skrylligt betyg och givet vid anställning
blev verksamheten två priser som fort till efter den tiden.

forträ kbliden

Min första anställning efter handlungslehren som man kan säga förträttas med 2 min anställning med att smida hästskor på orörd (några timmar per man (4st) för export till Tyskland) detta var på närm 1915 detta arbete var synnerligen prästtände så vi var näjda allsammans glä partiet kunde levereras, trots att arbetsförtjänsten var efter tiden synnerligen god ca tio kr. per dag + kost o lagr.

Jag hade såhelt a fick arbete hos mästare Vilhelm i Väster utan misshopp om att det gällde även här att smida 1 tim hästskor, det var inte gällt att gå på, med två språda påsar till hjälp, det gick skapligt i varje fall det blev dock en sämre arbetstid, kanske mest beror på att det fick ofta avbrytas på grund av växel annat smides, reparations och handlungsarbete.

Det blev ett stort avbyte för en mycket lida på grund av att mästare även var brunnare och järnslippenllare, det hände att man ej såg honom i verkstaden på flera dagar, handlungsarbete var det huvudsakliga intresset då så efter ca två min anställning så hade jag såhelt a föll avsnoren gylats i Västervik hos Widenburg, en liten verkstad med liten kundkrets och otillräckligt med arbete för att hålla en yrsk så efter tre min så var det inte råd att hålla två arbetare.

Jag kom så till Grundskolan i Kilnäs där fallet

Blad V

intet arbete av något slag, detta kunde man säga när en allmän
verksamhet, det färdkom mycket magnusbyrå av alla slag, verkbyrå
bl. a skadde alla affärsverkstarna vid Koringebud, järnslipverkstaden
och maskinreparationer, jag blev gästgästen som andre smidare
och ståteln av affärsverkstarna som brukade, vi var
sjö arbetare, bl. annat beslag jag där ca 300 magnusbyrå så
mycket fink jag färdigt med hjulningarna, mest var
ganska små att göra till lags, blev en gång kallad
för socialistiskt verkstads lag därför att det var afstängt.

Först med denna anställning var det att man
blev kallad utlöst om man ställ ut i en månad jag
klarade fyra. Tilläggas kan att vid den tiden var det
endast tre mästare i Skåne som av de vandrande
gerätterna gredhändes som fullgoda yrkemannen, det var
Eldgrin i Lagarys Döbelberg i Kinninge och Lindkvist
i Lånåkra, det blev Elstermannens Arbetslag som
blev den femte platsen det året, det blev inte länge
denna gång därför att närbyråerna skulle börja den
1 de nov som konstigare vid 77 i Melnäs det
blev inte mycket brigadiska övningar därför att jag
hade en muskelkada i ena handen vid insyn
ningen, i stället blev det en färdbildning värdigt
då det gällde verkbyrå av närbyråerna

men fick bara sig att bli mycket rikligt utskänd
om vällingens Bommen, om en sjukvård som hördes in
lärdes och var inte minst intressant.

Får att något gå in på med och berättelsefästheten
så är det kanske lite konstigt därför att det finns
efterhand enbart till den nämnda, det kan dock
sägas att den som hade varit ekonomiskt ställt
var den som till den bästa bestäm, tillsammans
var det så o så med vid den tiden, ibland var
det ett dragigt vinderum ibland ett drygande välling
inte i något fall matsvaredet det mestadels påkänner.
ibland var det en undermålig eldled med ranson
på tränslet, ibland ingenting alls i den nägen.

Trälstället var kylrummen som var en trä.
arkitektuallarna var det ingen konst att få den mesta
smutten an om därför att då kunde man genom kylning
en järn på varmsatten, värre var det om särskilt
margnerna då fick man nåja sig med trälstället
till då i tjuga graders kyl, Trälrummet var
medfogat i detta fall den del som var järdgen,
det fästom i de smedjar som var måna om
sitt ansende om plan om brädes där nagarna
ställdes upp, smedjarna här en senare tid till

De första yrkesföreningarna för närö yrken försedd
skräddars blev bildade i början på detta sekel.
om detta finns det grolikhet bevarade som gör en
klar bild.

Byggnaden har nog sedan länge kanske
flera hundra år varit fri men i de flesta byar
var det flera stycken som koncentrerade om de
arbets tillfällen som fanns, Anna Kankarum var fast gått
på många platser långt in på detta sekel.

Gårdsmiddar anlaga i de flesta fall på kontrakt
med viss lön jämte stål (naturafärminer) i andra fall
kunde man med viss underlag göra gårdens arbete med
färdmännarell blev det tid med annat arbete fick man
göra även sådant, vanligt var att man fick göra
gårdens verkstad till ännu hemmet arbetspris, samt
i sådant fall betala arrende till gården för ruststall
o kastid, för denna var missigheten att komma
överens med Gårdägaren och kontraktshjälper inte
minst berande på de dagverken som i kontrakt
tid var stipulerade. Vanligt var att man även arbetade tillfall.

Något fall med bestämd handpakt i Skåne är
i kända utan har detta varit ett mycket starkt
bushprämederna emellan, avseendigheten starkt arbeta

I vanliga fall var konhuslag och reparationer i redskap o. s. v. det huvudsakliga arbetet i många fall var konhuslaget det huvudsakliga, i andra fall företagen tillverkning av redskap som t. ex. ärdar i vissa fall plagar, plöjar, kornar och i källan på detta århundrade även kultivatörer och skumplojar, nu som alltid har bysmedlen följt den stora konventionen som har haft hand om allt t. ex. smiddhuslag & lagning av tungvärd påskmärkeg. ut. saxar, sockerstänger m. m. även tillverkning av märktyg till retriivarna des sagas varit berätt, allt luttillbringas arbeten och i ringa omfattning försäljning utom den egna orten.

I källan på detta århundrade var det vanligt att smedmen brada jordbruk som lösnings o. detta företommer i vissa fall även, källan ordpråk, smedens värre o. skomstarens källring för ofta gå källfälla.

Vid de platser där smedmen var berömda av arbetet för större gårdar var det vanligt att folket fick deltaga vid häst o. träskarbete, smedmen fick i många fall gå och om villighet för att få sina transporter tillgodsvidda närliggande. Den bräddade tiden med arbetet var från tidig vår till att kularna var rensade, under försommartiden kunde det bli avsevärt med arbetet med omläggning av lammade kullringar, ^{och näring av skär till vilt märktyg} os för ha o. minns att inga andra transporterades för de än västar o. veqvar.

Med gårdarna arrenderade oftast smedem verkstäden
och höll då jämn fullhet han behövde men det
förelåg ännu den som jag anställning med
lön a slut då var hans lön ej arrenderad för
det första året han ligger för den hjälps han behövde
o det var inte ovanligt att han blev kommand
att lassa gårdet bl. a.

En god yrkesman blev på gårdarna allt i allmänhet,
bl. a. kan nämnas att i slutet på fjärde århundradet
kom tekamalerierna och ångtråskorna och i början på
detta sekel kom skärsmaskiner lindare o jävmentyggar
samt stålsmaskiner, maskinfirmerna hade några
montörer rentigen o i särskilt löpande fall fick
ju montör kallas men han till rentigen vänta på
sig några dagar, år 1910 anställdes jag med första
lönsdarefäst, jag kan säga som alldeles omissig så
var det omöjligt för man vågade knappt röra
aparaten för att ej göra skadan större än den redan var

Allt smedgarna var många i början på detta århundrade
beredde nog mest på att arbetstillgången var knapp
på alla områden, då som nu var det folk som förstod
att en god yrkesutbildning hade ett mer värde, o tråkigt
var det många som tänkte så, när sedan en man

Blad X

den

195

Men utlärare brödde han åtminstone att han kunde
få en bättre utkomst med att bli sin egen, i något
fall byskades det om inte det var för många på
platsen förut, förut att han var arbetslös & ensam
samt att han inte var för mycket glad för välstånd
och berömmelse, var han det så blev det i mycket
större omfattning att ta hem till händerna & göra en
enastående beaktelse som det ^{blev} ingen inkomst an
men när församlingen & lid han alltid med yngre,
danskarna säger "det vi tar en prona för det går smid
för en yngre" för var det ofta så & det finns en annan anledning.

Några gånger har jag i tillgängliga färren 1926 men
jag kan nämna att där jag lärde var det naturligt att
när kunden betalade sin nyårsberäkning blev det ordentlig
tjudning särskilt då flera hämm i somrad trupp för
att betala, & det var naturligt att kunden inte yngre
än andra för att komma med på smidgillet.

Jag kan inte säga att det ansågs fint att vara
smid, men så var ju de flesta ganske hårdföra
karlar, händerna stod näst på rangskaten därefter
hantverkarna, i vissa fall kunde ^{de} ha färtraandepudding
men då fick han vara något ansett bronse eller
sarmar, i vissa fall tjänstgjorde han som

Tandläkare och även veterinär och hon tillfrågades om mångahanda, får i närliggande fall var med en intelligenz mer än genomsnittet av befolkningen hon var ju lärdningsläsare bl. a. och den lärda befolkningen skollärare och prästen är nästan alltid intresserad och söker medlems sällskap.

På lundastället var det närliggande att smida in det nya året, alla ären jag var där församla det nyårsnatt och var det samling var det tusumide alla i smidan och i stiggare.

Någ har jag kunnat se del del säger om smida bl. a. så tänker jag på Gågen i Rinnholm vid Ståhag hon brukade ofta säga "så många smider så många veder" hon menade att det fanns lika många smidar för ystet som det fanns ysteman, en dagglig ysteman men både för myskit i smuden och så var hon stolt över sitt yste som få och tog aldrig dagliga med sina idier.

Idialit om smedja i början en sphet var att det var en förstämde länga och så stes att det var plats till tre regnar skastället skulle vara i anslutning till smedjen med vägg emellan med genomgångsdör i närliggande fall var ingångsdör utan vägg för att få bra dagvis för detta arbete eljas fens ju inte då, haben färdarade längt ut vid gaveln på smid

längan, en med enel anseende kopit i regel en järnnägs
någon hal på en gång ca 6 å 8 tunn så det behövs ju
lite utrymme att förvara den, det brukade vara årskubut,
det brukade vara ^{stent} i ena sidanäggen till stostallb,
när denna stals undan så rann halit fram i skintaren
så länge lagret låg högt, det gäldde att passa på med bussen
så att det ej rann ut för mycket, då blev det smickas om
sådant kände, Maningskuret hade vara fristående
för att vara fri från de massor av ~~damm~~ rik som
fram från smedjan, det fanns tyvärr många vinnare smickas
som kastadstegenheten var i samma länga som smedjan
o då är det ml. svårt att förtä smickas för desser
att hålla dampfritt.

Bäljan (blis) dominerade länge in på detta århund
rade, det fanns i något fall handkrivna flöktles om
damm behände stor hastighet o det blev deligt resultat
med eftertan ändå tills eftertan slag igenom i
svara undermarksläder, arket skedd i de större lujarna
på tjugatallet men ännu fins det en o annan som
drar bäljan, blästern var sidbläster till i bäljan an
skilt, i Malmsåpustön brödde lagen i kraft om breda
bjälningar 1910 o då fram underblästern mer o mer
i bruk.

För att gå över till den smyghandiga verktygsutrustning som finns så var det först städsk (amballin) smidshammaren & släggen (ett ardspråk som jag tror att binder på sig, en smid ingen smid, 2 smidar en halv smid, 3 smidar en halv smid,) så var det hölmjulet, stölmjulet, tillhammare, sällhammare, bokhammare (darslag) glatthammare, spind hammare, sänkeshammare med sänkes många variationer & starkes, vidare stämples & darslar, till städsk järde stöckjärn & rundställen, så var det nagel & kulltdynor samt smidstängerna, för påläggning av hjulringar var det hjulringshakarna, när var något av smidsmarktygen, det finns betydligt många fler för spissille ändamål & någon skissritning kan det inte bli tal om, det skulle ta allt för lång tid, men jag tror det mesta av vadant så det går att påse.

Så var det kankverktygen, ett flertal hammare av olika starkhet & utseende, mjölar & darslar, flera av olika slag, kvartänger & skruvnycklar ett fåtal jämfört med oss och alla fasta, så var det gängstappor & spårna bokarna, mängjärn för gängstapporna, & allt tillbehör till en medel järn utom filarna som kiplis

år 1909 kom det en gäst tillhoppande på vintern utrustning & mestan utom kläder & vill på arbete

År 1881

den

195

intill när det arbete får en man till men man had all
på färdjarna till ett par träffplatser, som fick man dagen efter och
stannade, som kunde göra fina verktyg o bl. a så gjorde man
en gångklippa för tyimers gångbesker, när det tycktes det
var en onödig maskin men efter en tid så kom det till
ett gångbesker o det blev en näringsgrej för mig
som fick gånga det mest, det gick ju fem gånger så
fart o så var det inte så långt när så gjordes, det
var nog ingen speciell smed som kom med
färdtjänsterna det var de vandrande smederna
som var på både små o större verkstäder och som hade
idier och nyheter som de försökte att påverka i
byggderna, men smederna var konservativa och tyckte
att gick bra ändå för det fanns inga problem med
såga lönen, jag får inte glömma att det fanns en smed
som jag fick bra för hand ibland i flera dagar
det var det styraste o tryggaste arbete jag varit
med om, så jag undrar att inte den tog lusten av
mig för yrket.

Byggnaden var samlingsplatsen på kvällen (vinter)
isymmetri för barnbarnen, det betydde gräskornas
speciella spår och så onöden idrott, i par kraftingen
var vanlig i en lykta i smedjan, o så fick det byggnaden

Ned. XV den 195

smid att dra bågen o sligga.

Kol, järn o stål köptes i regel i närma ståt av smederna, det fanns en hel del valrade profiler men det färdigast ännu att grönne järn betens (skrotades) för att få fram passande arbetsstycke för vissa saker, men ännu järnskrot bearbetades ymsidllt genom tråsticker som det smiddes ytt. Krampor o myskib annat an

7 inslaka fall bearbetades koppars, mässing och tunn smid smid afte.

Det tillverkades ett flertal byxor av någoras visam åkavagnar, större o mindre lastjättevagnar, samt bälstar o skivvagnar samt bestag av trätker o skivindar (kaner) konstlageri o jadrbrukssredskapen som jag beskrivit mågel slivning färdig på slivstansen en stas o gren för redskap o en mindre för eggslivning.

Tändningen i åren skulle på så sätt att smid tag en grabbnäm med palm, tråsticker eller prappor o fjänd på, man fick se till att hålla det somlet o så östas först den brända kolon på från gärdagen o så som tidigt drag man i bågen så seka att kända smid, sedan östas så o väl kol på o så var det att åka på bågen o efter ett par minuter var fyren uppe

Tändningen är mer att beskriva det färdig myskib

övning för det första, vidare god förmedling om materialens egenskaper
för att låta ett enkelt ex. som man skall veta ^{summan} till per stena så
färdigt tvärsnittas båda de ändar som skall vettas somman, så
lägges båda in i en kles a täl fyr, pultas upp gott till smält
grännen, då man ser att det närmar sig denna gräns börjar
det flya upp vita quidas (stjärnor) små) då vänds båda jämbi
Tarna i fyren ett par eller flera gånger besående på grundkon,
Tages ut a ~~tages~~ släns mot varandra ett lätt slag, lägges
sedan ovanpå varandra på stället och släns somman,
fort skall det gå med slagen eljest blir det en delig smält.

är det fråga om ett stjärnstick som skall vännas o
brändas så färdigt skall man förna till stället egenskaper
för att kunna få rätt brändning på det 2. ex ett stjärnstick
med 80% behåll detta stiel värms nästan bara till röd
värme doppas i kurlt vatten quidas rent a antages till
kapparråd förg och avlytes därfler i samma vatten.

En nyssel genomgår samma procedur som berätt.

I ett bygelstiel bäges stiel på oransidan o jämbil på den
undre, en hammare släns i banan på det rättel att
men går en fyrkant stiel som det puggas upp anting
en två eller fyra kullingar dessa kullingar släns in i
den glädgade hammaren innan man sätter påsen,
gräns på hammaren blyves & så att man kan driva

Blad XVII

den

195

en en stälkil, i båda fallen utbrat med stekning först.
en yttre stelas på samma sätt som kunningspienen om det
gäller en vanlig, en kunnig (bräddkunnig eller dylikt) läggs
stället emellan 2 jernbitar o smittas samman innan
utsmidningen sker, när några icke märkligt smitt smide
som faller in man.

En hjalring som skall läggas om, smugges om så mycket
som den är för stor, skärpes o smittas smitt o justeras o
läggas på. Tillfälle för att huggen biten för det emitt stekmedel för utföring

Yagnskustaget, attas o fjädras smittas o sätts samman
i regel först, derpå beslags underredan, sedan ~~smitt~~
~~smitt~~ beslags kargen, sedan monterades attas o fjädras
på underredan sedan behjädtras o behetad sedan resten
naggen o vidlagst beslag o resten skickas o övrig justering

Om konstlagare tycker jag att det alla åldra blipe
sitt borde inte behyras, många lögnaktiga legenden när
jag varit när som ykesmen när jag alltid vill när
på sådant, om konstlagaren skall behyras så vill jag
rekommendera Bergmans konstlagare, derutom skulle
nag en intervju med Frans Hjingsen Abnær
vara sig.

Jag kan dock säga att härtiker som o bradd smittas
i farlag för årstiden på vintern.

Jag har läst att i instäcka fjell fanns det smeders som använde en signaturstämpel för sina verk ut yrkes- och liars samt verktygsverktygenas konst och i andra fall.

Medlemmarna av smedjerna har fortgått hela detta århundrade och fortgår allt framgent så vill jag gärna se länge som det finns möjligt att existera genom yrkesutövningen, för egen del skulle jag inte vilja byta yrke om än jag kunde tjäna dubbelt på något annat, jag har alltid älskat att få fram nyttigheter av järn och stål och regaler och alla smidesverk, som ett barns kärna vill jag framhålla att jag ser tre saker som alla varit medvetna och blivit beaktade i yrket som inte drott i den gamla stiltan men vill dem så kan dem även det

Bärarps den 29 Jan 1960
Hilmer Andersson